

Què va passar amb el groc?

written by Mercè Feliu | 23 de febrer de 2022

Arran dels empresonaments dels presos polítics, la batalla al carrer la van guanyar els llaços grocs amb la presència permanent d'aquest color arreu de Catalunya, de fet, va ser de les poques batalles que es van guanyar aquells dies, sorties al carrer i tot eren bufandes, gorres i llaços arreu, amb equips organitzats de gent que durant molts mesos sortien nit rere nit per emplenar de color groc els carrers.

Un cop indultats els presos polítics pel 1r d'octubre, el simbolisme del groc s'abandona i es trenca el relat al carrer. Aquest abandó va tapar també que l'indult és repressor, i que només l'amnistia ens hagués pogut deixar al mateix nivell que el botxí per poder tornar a l'embat amb igualtat de condicions. Abandonar la simbòlica pel que feia als represaliats i l'exigència d'amnistia ens va paraitzar i ens va sotmetre. Deixar d'usar el groc va significar agafar un lloc de submissió, en acceptar l'engany de l'indult i acceptar la sortida dels presos polítics com un perdó, en una clara relació asimètrica amb l'estat opressor.

Però als independentistes no ens ho van posar fàcil, l'altra opció era continuar lluint el groc per a uns presos i activistes polítics quan alguns d'ells, a la sortida de la presó, ens avergonyien amb les seves accions i declaracions. Les incongruències en la gestió del govern i picabaralles polítiques i especialment la repressió i silencis del nostre propi govern vers al col·lectiu independentista que volia continuar fent seus els carrers, tampoc varen ajudar a mantenir el relat del groc.

El groc es va passar a associar a un victimisme i a la moral de derrota, però haguera pogut ser diferent si haguéssim fet del groc el símbol de la llibertat, com els paraigües de Hong Kong o les armilles franceses, en lloc de personalitzar-lo en

els presos i activistes polítics derrotats. El groc s'haguera pogut continuar utilitzant per acompanyar a la gent que encara està presa, imputada, indultada i exiliada i a tot un estat humiliat amb un judici vergonyós i que vol continuar denunciant i clamant per la seva llibertat. El groc era com una petita manifestació cada dia, dur-lo no era un acte de reacció, sinó d'acció que ens dotava d'un espai de reflexió comunitària.

Potser sí que el groc ens recorda la repressió, però hi ha repressió perquè hi va haver la victòria del 1r d'octubre. El groc encara ara ens recorda, quan el veiem en algú, el que vam ser capaços de fer tots junts, ens recorda que vam fer el 1r d'octubre i que estem legitimats per a fer la independència. El groc ja és un símbol que no hauríem de deixar perdre.